

4. Et FN-uddannelsesinstitut: Beretning fra generalsekretæren. (Punkt 35).
5. Specialfondens fremskridt og virksomhed. Punkt 36).
6. FN's program for teknisk samarbejde: (Punkt 37),
  - (a) Gennemgang af virksomhed;
  - (b) Bekræftelse af tildeling af midler under det udvidede tekniske hjælpeprogram;
  - (c) Teknisk bistand til Burundi og Rwanda: Beretning fra generalsekretæren.
7. Midler til fremme af landreformer. (Punkt 76).
8. Samarbejde ved afskaffelse af analfabetisme i hele verden: Beretning fra FN's organisation for undervisning, videnskab og kultur. (Punkt 39).

Tilrettelæggelse af udvalgets arbejde.

Før udvalget påbegyndte de egentlige drøftelser diskuterede det tilrettelæggelsen af det forestående arbejde. Ligesom i tidligere år rejstes spørgsmålet om ønskeligheden af at holde en generaldebat i udvalget. Et flertal ønskede at bibeholde generaldebatten, selvom man erkendte, at denne stort set ville blive en gentagelse af de i plenarforsamlingen fremsatte synspunkter og samtidig mindre udtømmende end de efterfølgende specialdebatter om de enkelte dagsordenspunkter. Det fremhævedes, at en generaldebat i udvalget ville give medlemmerne lejlighed til at fremsætte sådanne helhedsvurderinger af de omfattende økonomiske problemstillinger, som udviklingslandene stod over for, og af FN's indsats i disse spørgsmål, som ikke ville være muligt under specialdebatterne om de enkelte dagsordenspunkter.

I overensstemmelse med praksis fra tidligere år besluttede man at opdele dagsordenspunkterne i 2 hovedgrupper nemlig (a) spørgsmål vedrørende tekniske hjælpeprogrammer (visse afsnit af dagsordenspunkt 12 samt punkterne 36 og 37) og (b) spørgsmål vedrørende økonomisk udvikling i almindelighed (alle øvrige dagsordenspunkter). Generaldebatten skulle omfatte begge grupper af spørgsmål under eet, hvorefter spe-

cialdebatterne skulle starte med dagsordenspunkterne om de økonomiske udviklingsproblemer, idet behandlingen af denne gruppe spørgsmål var mest tidkrævende på grund af det betydelige antal resolutionsudkast, som altid fremkom i tilknytning til spørgsmålet om retningslinierne for FN's politik på dette område.

Umiddelbart før afslutningen af udvalgets arbejde fremkom formanden med en redegørelse „Organisationen af komiteens arbejde under plenarforsamlingens kommende samlinger“. Dokumentet indeholdte en række observationer vedrørende udvalgets arbejds måde samt forslag til forbedringer af denne på en række punkter, specielt ved opmærksomhed af den meget tidkrævende økonomiske generaldebat i udvalget.

Et flertal af udvalgets medlemmer var enige med formanden i dennes opfattelse af, at det var nødvendigt at foretage visse ændringer i udvalgets arbejds metoder. Et mindretal, væsentligst bestående af visse udviklingslande og østbloklønde fandt dog, at udvalgets nuværende arbejdsfacon var tilfredsstillende, og at ingen ændringer var påkrævede. Udvalget vedtog imidlertid enstemmigt et forslag om at indføje et afsnit i udvalgets beretning om spørgsmålet. I dette korte afsnit opfordredes generalsekretæren til at have formandens forslag i erindring ved udarbejdelsen af den foreløbige dagsorden for 19. samling, og videre opfordredes medlemslandene til at have disse mål i erindring, således at 2. udvalg kunne tage en beslutning om disse spørgsmål straks ved begyndelsen af 19. samling.

Den økonomiske generaldebat.

Generaldebatten, der afholdtes i tiden 27. september til 21. oktober åbnede og sluttede med udtalelser af undergeneralsekretæren for økonomiske og sociale spørgsmål, Philippe de Seynes. Henvend eet hundrede lande deltog i debatten, og desuden fremsattes udtalelser fra særorganisationerne og fra lederne af FN's tekniske programmer, nemlig direktøren for FN's Specialfond, Paul G. Hoffman, direktøren for FN's udvidede program for teknisk bistand (EPTA), David Owen, og lederen af FN's regulære program for teknisk bistand, Victor Hoo.